

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-2 У. 7008/20
Дана 28.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу судија: Гордана Николић Врбашки, председник већа, Јелена Искић и Љиљана Коруга, чланови већа, уз учешће саветника Јелене Илић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца УДРУЖЕЊА ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА ПАЦИЈЕНАТА НА САВЕСНО ЛЕЧЕЊЕ "HELP" Нови Сад, Илије Огњановића број 28, ради поништаја решења туженог ПОВЕРЕНИКА ЗА ИНФОРМАЦИЈЕ ОД ЈАВНОГ ЗНАЧАЈА И ЗАШТИТУ ПОДАТАКА О ЛИЧНОСТИ број 071-04-187/2019-03 од 02.03.2020. године у предмету информације од јавног значаја, у нејавној седници већа одржаној дана 28.05.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем обустављен је поступак извршења решења Повереника информација од јавног значаја и заштиту података о личности број 071-01-2723/2018-03 од 26.11.2018. године који је покренут по предлогу тражиоца извршења Удружења за заштиту права пацијената на савесно лечење "Help" из Новог Сада.

У тужби поднетој Управном суду 02.04.2020. године тужилац оспорава законитост решења туженог органа због погрешне примене Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, повреде правила поступка и непотпуно и нетачно утврђеног чињеничног стања. Наводи да је поднео жалбу туженом 25.07.2018. године против Клиничног центра Србије, Београд, Клинике за пулмологију у Београду, јер му је ускраћен приступ информацијама од јавног значаја и да је по наведеној жалби

донето решење 071-01.2723/2018-03 од 26.11.2018. године, где је обавеза дефинисана у решењу ставом 1. под тачкама 1. и 3. ставом 2. решења. Ставом 2. наложено је да у складу са одредбом Закона о слободном приступу информацији од јавног значаја достављених копија докумената с тим што ће се пред достављање заштити податке о личности. Истиче да је од Клиничког центра Србије, Београд, Клинике за пулмологију Београд, делимично поступљено по донетом решењу туженог, те да је тужилац 14.01.2019. године поднео предлог за административно извршење принудом означеног решења сагласно члану 28. Закона о слободном приступу информација од јавног значаја јер тужиоцу нису достављене копије докумената са којима се потврђују информације које су од стране Клинике за пулмологију достављене и то ни по једној тачки датих информација нису достављене копије докумената које те информације потврђују већ су само дати извештаји и табеле у којима су садржане тражене информације које сагласно одредбама Закона о слободном приступу информација од јавног значаја не представљају документа којима се те информације потврђују. Наводи да уместо да тужени донесе Одлуку по поднетом предмету за административно извршење принудом сопственог решења исти обуставља поступак извршења који није покренут чиме чини повреду правила, повреду одредаба управног поступка који је дужан да поштује у складу са Законом о општем управном поступку. Истиче да обуставља поступак извршења сопственог решења тако што исто тумачи потпуно супротно садржини свог решења и наводи да је навео да је у свом решењу наложио да достављање копије појединачних пријава болничних инфекција и епидемија за сваког појединачног пацијента, нити је то наложио, нити је наложио достављање копије извештаја комисија о екстерним контролама копије било ког документа који се налази у достављеним извештајима па се поставља питање шта значи став 2. означеног решења туженог који гласи да уколико документ означен под бројем 1. и 3. поседује Клинички центар Србије, Клиника за пулмологију достави копију истих с тим што ће пре достављања заштитити податке о личности као што су имена и презимена свих лица осим службених, адресни подаци, лични матични број грађана, број здравствених картона и слично и исте учинити недоступним. Истиче да све тражене документе Клинички центар Србије, Клиника за пулмологију у Београду поседује и тужилац има право да захтева достављање копија свих докумената који потврђују тражене и добијене информације од јавног значаја при томе није дужан да наводи разлоге, али свакако има право да провери да ли су информације које су као такве достављене истините или не, што је смисао овог права, а да државна институција којој се тужилац обраћа достави тражену копију докумената има обавезу ако не другачију онда уз помоћ туженог да копије докумената достави. Наводи да се тужени оспореним решењем оглушио о сопствено решење које је донео у складу са својим обавезама и овлашћењима из Закона о слободом приступу информацијама од јавног значаја и тужиоца онемогућио да оствари своје право да му се достави копија докумената којима се тражене информације потврђују. Предлаже да суд тужбу уважи, оспорано решење поништи и предмет врати туженом на поновно одлучивање.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао код разлога из образложења оспореног решења. Оспорио је наводе изнете у тужби и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби

члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у складу са одредбом члана 41. став 1. истог Закона, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужени у поступку по жалби коју је изјавило Удружење за заштиту права пацијената на савесно лечење “Нелп” из Новог Сада, због повреде права на слободан приступ информацијама од јавног значаја донео решење број 071-01-2723/2018-03 од 26.11.2018. године којим је наложио Клиничком центру Србије у Београду да без одлагања, а најкасније у року од 3 дана од дана пријема овог решења обавести Удружење за заштиту права пацијената на савесно лечење “Нелп” из Новог Сада да ли поседује тражене информације у вези са преминулим пацијентима и болничким инфекцијама на Клиници за пулмологију Клиничког центра Србије у Београду и то на: Одељењу за бронхиалну астму, хронично опструктивну болест плућа и хроничну респирацијску инсуфицијенцију, Одељењу за плућну туберкулозу и малигне туморе плућа, плеуре, медијустатума, Одељењу за неспецифичне респираторне инфекције и хроничне опструктивне болести плућа и плућне емболије, Одељења опште пулмологије, Одељења за обољења плућног интерсенкцијума, саркоидозе и друге грановоматозе, Одељења опште пулмологије, плућне туберкулозе и неспецифичних инфекција плућа и плеуре, Одељења за интензивну негу пулмолошких болесника са кабинетом за механичку вентилацију и другу респираторну потпору на период од 2014. до 13.12.2017. године, за сваку годину и Одељење посебно, односно документе којима исти садрже и то: 1. документе из којих се може сазнати број пацијената који су лечени на наведеним Одељењима и број преминулих пацијената; 2. отпусне дијагнозе преминулих пацијената; 3. документе из којих се може сазнати: да ли је сагласно одредбама Закона о заштити становника од заразних болести пријављена инфекција повезана са здравственом заштитом (болничке фекалне бактерије) и уколико јесте када је извршена пријава, измена имена и презимена чланова Комисије за надзор за болничке инфекције; да ли су на наведеним Одељењима регистроване епидемије болничких инфекција и ако јесу када; да ли је Комисија за надзор за болничке инфекције донела: Програм и стручну методолошко упутство за мере превенције и сузбијање болничких инфекција, годишњи план рада Комисије, план активности предвиђених за календарску годину, које поступке је Комисија предвидела у оквиру мера за превенцију и сузбијање болничких инфекција у складу са препорукама и Упутствима Републичке стручне комисије за надзор болничким инфекцијама, имајући у виду пријаве болничких инфекција, те да му уколико такве документе поседује достави копију истих с тим што ће пре достављања заштити податке о личности као што су: имена и презимена свих лица осим службених, адресни подаци, лични матични број грађана, број здравственог картона и слично и исте учинити недоступним. Утврђено је да је Клинички центар Србије дописом број 15079 од 11.12.2018. године обавестио туженог да је поступио по наведеном решењу и да је доставио тражене информације. У прилогу је доставио: акт Службе за болничку епидемиологију и хигијену исхране број 434 од 10.12.2018. године у коме поступајући по тачки 3. решења Повереника наводи да су чланови Комисије за надзор болничким инфекцијама Клинике за пулмологију Клиничког центра Србије одређени појединачним решењима наведене

клинике, да је Комисија донела сва законски прописана акта, да Комисија што се тиче предузетих поступака у потпуности поступа по важећој законској регулативи а које се примењује на терцијалном нивоу здравствене заштите, да у прилогу доставља копије законских прописаних извештаја који се годишње шаљу Градском заводу за јавно здравље у Београду, да се у овим документима види број болничких инфекција на клиници за пулмологију пријављених у траженом периоду, копију дописа број 97/1 од 14.02.2014. године и број 32 од 27.01.2016. године који се односи на законски прописану пријаву епидемија заразних болести. Такође је доставио и акт Клинике за пулмологију број 3715/2 од 11.12.2018. године у коме поступајући по тачки 1. и 2. решења Повереника наводи да се из достављених извештаја који су сачињени на основу укупно 18.166 отпусних листа за 2014, 2015, 2016. и 2017. годину и 2069 отпусних листи преминулих пацијената у наведеном периоду што јасно потврђује да се ради о превеликом броју информација, те да достављени извештаји садрже детаљан број података посебно у делу лечених пацијената по дијагнозама за свако одељење посебно и по сопственим дијагнозама за преминуле пацијенте за сваку годину посебно и да у прилогу доставља извештај о раду стационара за 2014, 2015, 2016. и 2017. годину. Увидом у списе предмета утврђено је да је извршеник изјашавањајући поводом поднетог предлога за извршење наведеног решења актом број 1597 од 06.02.2019. године обавестио туженог између осталог да је актом Клинике за пулмологију број 3715/2 од 11.12.2018. године поступљено по тачки 1. и 2. диспозитива решења туженог тако што је у прилогу достављен прегледан табеларни приказ извештаја о раду стационара Клинике са просечним бројем дана хоспитализације пацијената по дијагнозама за сва трежана одељења и коначним исходима лечења укупним бројем пацијената и отпусним дијагнозама преминулих пацијената. Такође је навео да се у прилог акта Службе за болничку и епидемиологију и хигијену исхране број 434 од 10.12.2018. године дате пријаве епидемије и заразне болести у Клиници за пулмологију упућене Градском заводу за јавно здравље у Београду број 97/1 од 14.02.2014. године и број 32 од 27.01.2016. године и да су то једине пријаве у предметном периоду као и да су у прилогу достављени годишњи извештаји по предметном периоду као и да су по обављеним годишњим надзорима који се упућују Градском заводу да јавно здравље у Београду за 2014, 2015, 2016. и 2017. године у којима се налазе тражене информације даље је навео да је омашком пропуштено да се наведу имена чланова комисије за надзор за болничке инфекције, те је накнадно у прилогу дописа број 1588 од 05.02.2019. године Удружењу достављена одлука Клинике за пулмологију број 2809/1 од 26.12.2016. године којим је формирана Комисија који допис са прилогом је Удружење примило 07.02.2020. године. Наведено је и то да Комиисија за надзор за болничке инфекције примењује позитивне републичке прописе у тој области као и да су методолошка упутства мере превенције за сузбијање болничких инфекција наведени у обрасцима две пријаве болничких инфекција из 2014. и 2016. године те да друге интерне акте у тој области медицине не поседује. Утврђено је да је извршеник тужиоцу у прилогу акта број 1588 од 05.02.2019. године, који је тужилац неспорно примио, доставио одлуку Клинике за пулмологију број 2809/1 од 26.12.2016. године којим је формирана Комисија за надзор болничке инфекције која садржи имена и презимена чланова Комисије. Имајући у виду да је извршеник поступио по решењу повереника од 26.11.2018. године тако што је тужиоцу у прилогу акта број 434 од 10.12.2018. године и акта 1588 од 05.02.2019. године доставио информације које поседује и на тај начин извршио предметно решење тужени је у смислу одредбе члана 203. Закона о општем

управном поступку у вези са чланом 28. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 203. став 1. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", бр. 18/2016) прописано је да орган који спроводи извршење обуставља извршење ако је обавеза у целини извршена, ако извршење уопште није било дозвољено, ако је управљено према лицу које није извршеник, ако тражилац извршења одустане од предлога за извршење или ако је решење које се извршава поништено или укинута. Ставом 2. истог члана прописано је да извршење се обуставља решењем, по службеној дужности или на предлог странке.

Одредбом члана 28. став 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Службени гласник РС", бр. 120/2004...36/2010) прописано је да административно извршење решења Повереника спроводи Повереник принудом (принудном мером, односно новчаном казном), у складу са законом којим се уређује општи управни поступак.

Код наведеног стања ствари, Управни суд налази да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца и да је тужени на правилно утврђено чињенично стање без повреда правила поступка од утицаја на другачије решење ове управне ствари, правилно применио материјално право и за своју одлуку дао разлоге које као довољне и у свему на закону засноване прихвата и овај суд. Наиме, правилан је закључак туженог да је извршеник - Клинички центар Србије, Клиника за пулмологију, извршеник, поступио по решењу туженог од 26.11.2018. године

Имајући у виду цитиране одредбе закона и чињеницу да је орган власти доставио тужиоцу одговор по његовом захтеву, по оцени Управног суда правилно је тужени орган одлучио када је оспореним решењем обуставио поступак извршења решења туженог од 26.11.2018. године који је покренут по предлогу тражиоца извршења овде тужиоца, јер је Клинички центар Србије, Клиника за пулмологију, извршеник, поступио по решењу туженог и у целини извршио решење од 26.11.2018. године тако што је тужиоцу као тражиоцу извршења, дописима од 05.02.2019. године, 06.02.2019. године, 10.12.2018. године и 11.12.2018. године, који се налазе у списима предмета, доставио копије тражених докумената којима располаже. Стога, у смислу цитиране одредбе члана 203. став 1. Закона о општем управном поступку, суд налази да је правилан закључак туженог органа, да је у конкретном случају обавеза у потпуности извршена.

По оцени суда правилан је закључак туженог органа да су неосновани наводи тужиоца, које он понавља и у тужби, да је извршеник био дужан да достави копије сваке појединачне пријаве болничке инфекције и епидемије за сваког појединачног пацијента, документа који потврђују да су наведеним одељењима регистроване епидемије болничких инфекција, документа који потврђују да је Комисија за надзор за болничке инфекције донела програм и стручно методолошко упуство за мере превенције и сузбијање болничких инфекција, годишњег плана комисије, плана активности за календарску годину, извештаја Комисије о екстерним контролама, јер решењем од 26.11.2018. године није наложено достављање појединачних пријава

инфекција и епидемија за сваког појединачног пацијента, нити је наложено достављање извештаја Комисије о екстерним контролама.

Суд је ценио наводе тужбе, па је нашао да ти наводи нису од утицаја на другачију оцену законитости оспореног закључка, имајући у виду правилно утврђено чињенично стање, на које је правилно примењено материјално право.

На основу изнетог, ценећи да оспореним решењем није повређен закона на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 28.05.2021. године, III-2 У. 7008/20

Записничар
Јелена Илић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Николић Врбашки, с.р.

За тачност копијавка
Управитељ писарнице
Дејан Бурић

БТ